

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo III / 2009

MÁJ - JÚN

BLÍŽIA SA K SVÄTODUŠNÉ SVIATKY

„Ale Radca, ten Duch Svätý, ktorého Otec pošle v mojom mene, ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril.“ J 14:26

Svätodušné sviatky uzatvárajú trojicu veľkých kresťanských sviatkov po Vianociach a Veľkej noci. Stalo sa, že akosi upadli do zabudnutia. Ocitli sa v pozícii Popolušky zo známej rozprávky. Myslím si, že neprávom. Bez Ducha Svätého by sme nepoznali Boha ako svojho nebeského Otca, Pána Ježiša Krista, ako svojho Spasiteľa, nemali by sme Písmo sväté – normu našej viery, nebolo by cirkvi, nepočuli by sme evanjelium...

Duch Svätý nám otvára oči, um i srdce, aby sme poznávali Pána Boha a samých seba. Duch Boží je prameň všetkého dobra a každého pozhovania. On je Boh prítomný v nás. Ak sa otvoríme Jeho pôsobeniu, bude nás formovať na Kristovu podobu. A to je túžba každého kresťana – podobat sa svojmu milovanému Pánovi.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

JUDr. Janka Hesová

Znova je tu jar a s ňou akoby symbolicky sa – aj v našom cirkevnom zbore – blíži krásny sviatok, keď mladí krásni ľudia pred mnohými svedkami vyznajú svoju kresťanskú vieru a sľúbia, že sa jej chcú verne pridížať, keď vlastnými ústami vyslovia to, čo pri ich krste museli za nich vyznať a sľúbiť iní. Je tu krásna slávnosť konfirmácie.

Po mojej milovanej tete mi ostala maličká, útla knižočka „Rozpomienka na krstnú zmluvu“. Už samotná knižočka je vzácna, lebo tetu v Lipovskom Mikuláši 11. júla 1915 konfirmoval Jur Janoška a v knižočke je jeho vlastnoručný podpis a celá je písaná vo vtedy používanej slovenčine. Ani slovko po maďarsky! Ale aký vzácny je jej obsah!

Knižočka obsahuje rady a napomenutia pre celý život, pre každý deň, pre každú príležitosť. Ako sa v nej píše: „chce ti dať radu, ako tvoj život doma i v cirkvi stane sa bohomilým“. Vyberiem z nej len niekoľko rád a napomenutí:

Čo je dýchanie telu, to je modlitba duši. Keď prestane človek dýchať, je mŕtvy podľa tela, keď sa prestane modliť, umiera jeho duša. Preto sa neprestávaj modliť. Ak nemáš chuti sa modliť, ak ti je to nie radosťou, ale ťarchou, istá vec je, že si chorý, preto ponáhľaj sa v srdečnom a úprimnom pokání k Pánovi, lekárovi svojmu, ktorý ponízuje sa k tebe v evanjeliu svojom a

chce ťa uzdraviť.

Navykni si hovoriť s Bohom o všetkom, čo sa ti stane, ako milé dietky hovoria so svojim milým otcom. Všetky svoje modlitby, chvály a vďaky konaj v mene Ježišom, t. j. v pevnej dôvere, že ti je Boh pre ukrižovaného Spasiteľa milostivý a že ti všetky svoje sľuby verne splní.

Ako Boh chce, aby si sa s ním zhováralo v modlitbe, tak chce zase on s tebou hovoriť vo svojom svätom slove. Preto počúvaj ho rado a verne a cti Písmo sväté tým, že každý deň v ňom čítaš.

Život bez nedele podobá sa dlhej ceste púšťou, na ktorej nieto žiadneho útulku. Čím nepokojnejší stáva sa život v našom čase, tým potrebnejší je nedeľný odpočinok duši človeka. Ak chceš niekedy prísť k odpočinku večnému, hľad, aby si nepotupovalo tohto odpočinku, ktorý ti Boh tu dáva. „Čo nedeľa získa, pondelok prevýska!“ a „Pánovi kto odoberá deň svätý, tomu Pán každý deň urobí prekliaty“. Preto chráň sa práce v nedeľu; lebo mnohí si myslia, že tým mnoho získajú, kdežto škodia duši i telu svojmu. Ak nemáš žiadnej dôležitej príčiny, v nedeľu tvoje miesto je v dome Božom, lebo si Božie dieťa.

Ako často máme pristupovať k večeri Pánovej, to nám nepredpisuje, ani nemôže predpisovať žiadny zákon. Môžeme len povedať: máme ísť, kedykoľvek túžime po nej. Ak netúžime po nej, to je znakom toho, že alebo nepoznáme svojou vlastnú biedu, alebo ne-

veríme sľubom Pánovým. Kto za roky a roky nebol pri večeri Pánovej, ten sa musí obávať že príde o svoj kresťanský život i o svoje spasenie.

Všetka mládež je povinná od mladí učiť sa, Boha sa báť, podľa jeho vôle žiť, na Boží súd myslieť lebo ten zjaví i hriechy mladosti, zachovávať čistotu a stud, žiť skromne, starších ctiť, ich slabosti znášať, ich poslúchať a nasledovať a konečne zlých spoločností sa chrániť.

Rodičia sú povinní dieťky svoje vychovávať, učiť a napomínať, nie zlý

príklad ukazovať, nie k pomste navádzať a nemiernym trestaním k nenávisti viesť.

Moja teta sa týchto rád držala po celý svoj život. A jej život pritom bol poznačený mnohými veľmi ťažkými skúškami. Ako je to s nami? A ako to bude s vami, milí naši konfirmandi? Zvody sveta sú silné a zlé. Ale vy žite tak, ako je napísané v 1. liste apoštola Pavla Timoteovi 6:12 „Bojuj dobrý boj viery, dosahuj večný život, do ktorého si povolaný a pred mnohými svedkami vyznal si dobré vyznanie“.

TOTO JE DEŇ, KTORÝ UČINIL HOSPODIN

Toto je deň, ktorý učinil Hospodin: jasajme a radujme sa v ňom! (Ž 118:24)

Autor: Mária Krajniaková

Vďaka Bohu, že po roku opäť bude 24. mája v našom cirkevnom zbere Slávnosť konfirmácie. Je to deň radosti pre konfirmandov, rodičov, krstných rodičov, ale určite predovšetkým radostná udalosť pre celý cirkevný zbor. Máme sa tešiť z toho, že ďalší mladí bratia a sestry verejne vyznajú svoju vieru v Trojjediného Pána Boha a priznajú sa k vernosti svojej evanjelickej a. v. cirkvi. Všetci, ktorí sú zainteresovaní na príprave konfirmačnej slávnosti, sa snažia o to, aby prítomní – z ktorých mnohí sú aj iného ako evanjelického vierovyznania – pocítovali tú radosť, ktorú nám pri tejto príležitosti ponúka Hospodin.

Slávnosť konfirmácie je iba raz do roka a mňa už viac rokov trápi to, že niektorí veriaci „nevedia“ vydržať do konca slávnosti. Myslím si, že to veľmi znižuje dôstojnosť a vážnosť týchto slávnostných služieb Božích a navyše, tí, čo predčasne odchádzajú, sa ochudobňujú o záverečné liturgické kňazské požehnanie.

Spomeňme si i na výzvu žalmistu, ktorá je v nadpise tohto príspevku, a v tomto Hospodinom učenom dni jasajme a radujme sa v ňom a na ukončenie slávnosti zo srdca zaspievajme s celým spoločenstvom bratov a sestier aj svoje vyznanie viery v evanjelickej hymne „Hrad prepevný je Pán Boh náš“!

„LEBO JE DOBRÉ SPEVOM OSLAVOVAŤ NÁŠHO BOHA!“

Autor: Zuzana Hybenová

Pre manželov Blažkovcov – Mgr. Vincenta Blažka a jeho manželku Eriku, bol tohoročný záver marca významný. Dôvod je ten, že Pán Boh sestru Eriku doprial dožiť sa 70-tich rokov a obaja si zároveň pripomínajú 50 rokov spoločného manželského života. V našom kostole Sv. Trojice v nedeľu 29. marca s veľkou bážňou aj pred cirkevným zborom vyznali, že Božie požehnanie a Jeho pomoc pociťovali vždy. Pánu Bohu aj celý doterajší život slúžili, brat Vincent ako farár – kazateľ Slova Božieho a sestra Erika hudobníčka – ako kantorka a dirigentka cirkevno-zborového spevokolu.

Keď manželia Blažkovci prišli v roku 1970 do cirkevného zboru Poprad-Veľká, urobili tu veľkú misijnú prácu – sestra Erika bola veľmi účinnou pomocou a oporou svojmu manželovi v jeho náročnom kazateľskom úrade. Okrem kantorskej služby viedla aj zborový spevokol, s ktorým nacvičila asi 60 zborových a 30 sólových spevov. V čase neprajného totalitného režimu Blažkovci každoročne spoloč-

ne organizovali koncerty, na ktoré prichádzali milovníci duchovnej piesne zo širokého okolia.

Po odchode brata Blažka do dôchodku sa presťahovali do Popradu a aj v tomto cirkevnom zbore sa sestra Erika ujala vedenia zborového spevokolu ako dirigentka a vedie ho dodnes. Spolupráca manželov sa prejavuje aj v tejto službe, pretože brat farár Blažko je autor mnohých textov piesní resp. ich upravovateľ. Sestra Erika s popradským spevokolom doteraz nacvičila do 30 zborových a 15 – 20 sólových piesní. Okrem toho, ako učiteľka hudby, naučila množstvo mladých ľudí hre na klavír. Slová 147. žalmu: *Chváľte Hospodina! Lebo je dobré spevom oslavovať nášho Boha, lebo chválospev je milý a lúbezný* – sa v službe sestry Eriky ozaj naplňujú.

Aj prostredníctvom Zborového listu popradských evanjelikov členovia zborového spevokolu, ale aj celý cirkevný zbor, blahoželajú sestre Erike k jej životnému jubileu a manželom Blažkovcom želajú Božie požehnanie, zdravie a rodinnú pohodu v ďalšom živote.

O ROZSIEVAČOCH BOŽIEHO SLOVA

Autor: Katarína Slučiaková

V ostatnom vydaní Zborového listu som si pre citovú blízkosť viackrát prečítala príspevok našej spoluses-

try Alžbety Timčákovej. Veď jej otca, brata farára A. Kowarika sme poznali aj v našom cirkevnom zbore. Spolu s inými bratmi farármi zo seniorátu sa striedal pri vykonávaní kňazskej služ-

by v našom kostole, keď po náhlom úmrtí brata zborového farára a seniora Mikuláša Adamčíka, ostala kňazská stanica v Poprade dlhodobo neobsadená.

Žiaľ, rodiny tejto generácie duchovných, zažívali v povojnovej dobe mnoho zlého. A boli sme sa s bratom farárom Kowarikom rozlúčiť na jeho poslednej ceste vo veľkom evanjelickom kostole v Kežmarku. Jeho životopis dotvára skutočnosť, že pohrebná rozlúčka s ním bola medzinárodná.

Dosť často sa mi stáva, že v podvečer, alebo večer, bez ohľadu na to, aký problém moju myseľ zamestnáva, zide mi naraz na um večerná nábožná pieseň „Šťastnes' hodinko milá, k nám nyní prišlo“. A moje myšlienky idú ďalej a pristavia sa na silvestrovských službách Božích, pre ktoré brat farár Kowarik vybral túto pieseň ako prvú. A my sa môžeme pýtať – čím to je, že v priebehu okamihu nás naša myseľ prevedie ponad obzor mnohých desaťročí do konkrétneho duchovného diania? Zaiste je to vec Božia, akým spôsobom sa k nám skláňa.

A pre kontinuitu duchovného diania posielala nám Pán Ježiš svojich poslov, múdrych učiteľov – rozsievateľov Božieho slova v každom čase, a to tak v minulej dobe, ako aj v súčasnosti. Na príklade uvediem, že v našom zbere medzi nami pôsobí Boží služobník ev. farár v. v. Vincent Blažko, ktorý sa pre závažné zdravotné problémy ocitá v dlhodobom nedobrovoľnom ústraní. Obsah svojej viery pretavuje do rôznych písomných publikácií, ktoré nevtieravo vchádzajú do našich prí-

bytkov, aby sme sa vedeli správnejšie orientovať. Kto môže vypočítať dosah jeho prác, kto môže predvídať, akým požehnaním bude táto jeho činnosť nielen pre našu generáciu, ale aj pre tú budúcu? Dôstojný brat farár Vincent Blažko, vy sa prihovárate pred Pánom Ježišom za nás a my sa za vás skrúšene modlíme doma, v skrytosti. Možnože to nevieme dobre vyjadriť, ale určite ste pre nás vzácny, bohumilý a šľachetný človek ...

Na záver som si nechala slová mojej najobľúbenejšej nábožnej piesne. Je to pieseň, ktorú kedysi dávno vybral ev. farár doc. Dr. Daniel Veselý pri príležitosti, keď sa naša rodina nachádzala v bolestnom zármutku. A preto je táto pieseň pre mňa veľmi dôležitá a významná. Napísal ju básnik, dramatik a životom ťažko skúšaný evanjelický farár Ján Chalupka. Slová tejto piesne sú takéto: „Preto k Nemu mám tú vieru, / že On mne pre svoju česť / odmerala tú šťastia mieru, / čo najprospešnejšia je; / moju radosť mení v žalosť / len keď to Jeho sláva a môj zisk vyhladáva.

nakreslil M. Gallo

AKO PRISTUPOVAŤ K SMÚTIACEMU DIEŤAŤU

Autor: Mgr. Lubomíra Válková

V piatok podvečer 20. marca 2009 odzneli v zborovej miestnosti prednášky zo seminára pre pracovníkov s deťmi a mládežou pod názvom: Ako pristupovať k smútiacemu dieťaťu? Seminár viedla sestra farárka Lýdia Naďová, rod. Ileninová, ktorá študovala klinickú pastorálnu starostlivosť v USA a v Bratislave pracovala na klinike detskej onkológie v detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou ako nemocničná duchovná.

Seminár bol určený pre pracovníkov s deťmi a mládežou na detských besiedkach alebo na náboženskej výchove v škole. Zamerali sme sa na prejavy smútku u dieťaťa, aké rozdiely v správaní si pritom treba všimnúť v rôznych vekových obdobiach a tiež ako sa treba s dieťaťom rozprávať, keď vieme, že prežíva smútok zo straty niekoho blízkeho.

Pri vedení detí prechádzajúcich rôznymi traumami sa robia chyby, ktoré majú následky aj do budúcnos-

ti. Preto je dobré, ak spolupracovníci, prichádzajúci do kontaktu s deťmi, môžu byť vybavení pre spoločné rozhovory a zdieľanie sa a ak dokážu rozpoznať rizikové správanie sa detí (vrátane samovražedného úmyslu) v ich snahe prekonať smútok a bezmocnosť.

Keď zjednodušujeme či bagatelizujeme smútok dieťaťa, keď sa bojíme pravdivo odpovedať na otázky o smrti, keď sa bojíme odpovedať: „neviem“ na otázky, ktoré nedokážeme zodpovedať – aj to sú ďalšie chyby, ktorých sa dopúšťame v dobrej snahe pomôcť dieťaťu. Pritom aj v Biblii nájdeme príklady ako ľudia smútili za kráľom Dávidom alebo oplakávali Mojžiša a pod.

Po prednáške prezentovanej pomocou dataprojektora bol dostatočný priestor na otázky účastníkov a praktické skúsenosti. Sestra farárka Lýdia Naďová im odporučila vhodnú literatúru a filmy o smrti a smútku u detí a na záver odzneli modlitby a poďakovanie obom manželom Naďovcom.

MODLITBA

Zdroj: Keď chýbajú slová, Transcendensia 2009

Pane Ježiši Kriste, Ty si prešiel cestou utrpenia. Ty si za mňa zomrel a vstal z mŕtvych aby som mohol žiť. Uvedomujem si svoju ľudskú krehkosť a pomínelosť. Ďakujem Ti, že

si ma v Krste svätom znovuzrodil pre živú nádej, že môj život má, napriek pomínelosti, perspektívu večnosti. Pomáhaj mi, aby som si to pripomínal najmä vtedy, keď ma premáha hriech, bieda, márnivosť a ničota. Otváraj mi oči pre Tvoje víťazstvo, ktoré si pripomínam zvlášť pri Tvo-

jom vzkriesení. Kriste, Ty si sa ponížil a vstúpil si do tohto sveta ako Spasiteľ. Za mňa si trpel, vstal z mŕtvych a vstúpil na nebesá do slávy svojho Otca. Dovoľ mi myslieť na to, že cestou, ktorou si ma predišiel, si spojený so mnou a s celou svojou cirkvou. Nech ma to povzbudzuje k láske, kto-

rá omilostňuje, k viere, ktorá zachraňuje, a k nádeji, ktorá nezahanbuje. Pri tom všetkom mi nedaj zabúdať, že si nielen Záchranca sveta, ale aj Sudca. Nech ma to vedie k pokore, aby som Tvoju milosť vďačne prijímal a po svojom zmŕtvychvstaní s Tebou prebýval po všetky dni až na veky vekov.

SPOMIENKA NA SAMUELA WEBERA

Samuel Weber patrí medzi slávnych popradských rodákov. Narodil sa 26. marca 1835 v Poprade do luteránskej rodiny garbiara, remenára a dlhoročného richtára mesta. Študoval najprv v Poprade, potom na evanjelickom lýceu v Kežmarku a teológiu v Prešove. Svoje vzdelanie ukončil v roku 1860 v Jene, kde študoval teológiu, dejepis, zemepis a prírodné vedy. V roku 1863 sa oženil s Máriou, rodenou Steinerovou, ktorej otec bol kežmarským profesorom na lýceu. Mali 6 detí – dvoch synov a štyri dcéry, z ktorých jedna dcéra a jeden syn zomreli.

Samuel Weber bol evanjelickým kňazom najprv v Banskej Štiavnici, a potom od roku 1861 prišiel do Spišskej Belej, kde bývalo najmä nemecké obyvateľstvo. Tu pôsobil až do svojej smrti. Ako mladý kňaz plný ideálov sa pustil do kňazskej služby s veľkou chuťou. Veľkou devízou bola jeho racionalita, výborné organizačné schopnosti, z roka na rok sa zvyšujúce vedomosti, získané neúnavným štúdiom vari vo všetkých dostupných vedných odboroch, jazykové znalosti, no i tvorivé nadšenie, podmaňu-

júce si široké okolie. Pri tom všetkom bola pre neho typická obdivuhodná skromnosť, pracovitosť a nesmierna láska k obyčajným ľuďom. Od roku 1876 pôsobil ako senior XIII spišských miest, od roku 1896 ako konsenior a od roku 1901 ako senior spišského seniorátu.

Po svojom príchode za kňaza začal organizovať kultúrne aktivity, založil beliansky spevokol, ochotnícky divadelný spolok. Z jeho podnetu vznikol hasičský zbor, ktorého bol prvým a celoživotným predsedom. Zaslúžil sa aj o vybudovanie továrne na tabakové výrobky. Vznikla v roku 1898, aby sa zabezpečila zamestnanosť a zamedziť lo vysťahovalectvo obyvateľstva.

S. Weber bol skutočný milovník prírody. Najviac ho pútala botanika. Využíval na to svoje vychádzky do Vysokých Tatier. Bol nadšený tatranský turista a horolezec. Za všetky zásluhy v ochrane a rozvoji Vysokých Tatier bol menom Samuela Webera pomenovaný jeden z tatranských štítov, dnešný Malý kežmarský štít (terajší názov zo všeobecnel až niekoľko rokov po prvej svetovej vojne). Veľkú pozornosť

venoval tatranským chatám. Zaslúžil sa o výstavbu novej chaty pri Zelenom plese a dal podnet na založenie Kežmarských Žľabov. Navrhol výstavbu siete turistických chodníkov v oblasti Belianskych Tatier. Venoval sa aj jaskyniarstvu. Okrem tohto všetkého sa venoval aj svojej veľkej láske – histórii. Bolo obdivuhodné ako miloval Spiš a jeho históriu. Vedecký záujem o históriu ho viedol cestou výskumu starých dlhotrvajúcich a miznúcich čias, s ich znalosťou a úplnou vierou v hrdinské činy. Napísal mnoho monografií o spišských mestách a významných osobnostiach. Bol tiež spolupracovníkom mnohých uhorských odborných

časopisov a novín. Písal v nemeckom a maďarskom jazyku.

Šľachetné srdce Samuela Webera náhle dotýklo 18. mája 1908. Boh povolal svojho služobníka bez trápenia. Táto smutná udalosť bola vytlačaná na prvých stránkach spišských periodík a v článkoch v novinách celej krajiny. Za ním smútila evanjelická a. v. cirkev, celý Spiš a aj rodné mesto Poprad.

Pri príležitosti 100. výročia jeho úmrtia vydalo mesto Spišská Belá a Prešovský samosprávny kraj publikáciu Samuel Weber, ktorú spracovala PhDr. Zuzana Kolárová, PhD. v roku 2008.

Z UDALOSTÍ V CIRKEVNOM ZBORE

Pripravila Ing. Zuzana Hybenová

» Návšteva z Misie na Níle – v rámci večerných služieb Božích 5. marca navštívili náš cirkevný zbor zástupcovia Misie na Níle z Guetli vo Švajčiarsku. Informovali o činnosti Misie v afrických krajinách, a to v Egypte a Sudáne. Priniesli so sebou aj drobné pamiatkové predmety, zhotovené Afričanmi, ktoré si prítomní mohli zakúpiť a aj takto x finančne prispieť na túto misiu.

» Misijná konferencia na tému „Ľudia žasnú nad Ježišom“ sa konala 7. marca v evanjelickom a. v. kostole v Žiline. Usporiadali ju zástupcovia Misie na Níle, a to riaditeľ N. Reinemann a

viceprezident J. Wahlen s manželkou. V programe vystúpili aj žiaci misijnej biblickej školy zo Švajčiarska spevom duchovných piesní (v slovenčine) a jeden zo študentov, pôvodom z Etiópie, vyznal aj osobné svedectvo, ako prijal Pána Ježiša. Vedúci pracovníci Misie oboznámili prítomných o úspešnej realizácii projektov, ako aj o potrebe riešenia ďalších, v krajinách Egypt, Sudán, Etiópia, Eritrea, Tanzánia a Kongo. Vedúca slovenskej pobočky sestra evanjelická farárka Eva Kolesárová informovala o činnosti tejto misie na Slovensku za rok 2008. Z nášho cirkevného zboru sa na konferencii zúčastnilo šesť sestier. Pomoc týmto krajinám je aj naďalej veľmi potrebná. Ako môžeme pomáhať? Predo-

všetkým modlitbami za pracovníkov misie, lebo ich služba je veľmi ťažká, za obyvateľov týchto krajín, aby prijali Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa a Vykupiteľa. Zhotovovanie pletených a háčkových vecí a finančná pomoc sú tiež veľmi potrebné, preto nezabúdajme na Misiu v Afrike.

» Spomienka na Juraja Tranovského – v 3. pôstnu nedeľu 15. marca bol hosťom na službách Božích popradský rodák brat farár Peter Taját, zborový farár v cirkevnom zbore v Liptovskom Jane. V jeho kázni zazneli upozornenia na vážne otázky v živote človeka. Popoludní sme sa spolu so sestrou Mgr. Danielou Fiačanovou z Múzea Janka Kráľa v Liptovskom Mikuláši, venovali životu a dielu Juraja Tranovského, ktorý pôsobil a aj ukončil svoju pozemskú púť v Liptovskom Mikuláši. Popri slovnom výklade sa prítomní zoznámili so životom a dielom tohto Božieho služobníka aj z premietnutého filmu.

» Biblicko-rekreačný týždeň MoS ECAV – v dňoch 16. až 20. marca sa v Herľanoch konal už po 11-ty raz Biblicko-rekreačný týždeň Modlitebného spoločenstva ECAV. Na text slova Božieho: „To je vôľa Božia: vaše posvätenie (1Tes 4:3)“ boli zamerané všetky prednášky i semináre. Každý deň sa konali ranné a večerné pobožnosti, odzneli mnohé svedectvá ako Pán Boh koná a odpovedá na modlitby. Účastníci misijných služieb Božích v cirkevnom zbore Vyšná Kamenica zaplnili chrám do posledného miesta do-

mácimi cirkevníkmi a modlitebníkmi z Herľan. Požehnaný bol aj misijný večerný program s Júliusom Mattom, misionárom ECAV v Ruskej federácii, ktorý informoval o svojej práci. Atmosféru doplnili aj spevy dvoch cirkevných spevokolov z Rankoviec. Chvíle strávené v Herľanoch boli požehnaním pre všetkých 80 – 100 účastníkov tohto týždňa a veľkým povzbudením do každodenného modlitebného zápasu.

» V Kvetnú nedeľu 5. apríla na službách Božích zazneli Pašie podľa svätého Matúša od Melchiora Vulpiusa v podaní Okresného učiteľského spevokolu Tatran z Liptovského Mikuláša, ktorý vedie dirigent PhDr. Ľubomír Raši, PhD. Svojim kvalitným spevom a slovom prispeli k dôstojnej spomienke na utrpenie Ježiša Krista.

» Na službách Božích 19.4.2009 sme si pripomenuli krásne životné jubileum nášho brata kurátora Jána Timčáka. Ďakujeme mu za jeho nezištnú pomoc a obetavosť pre náš cirkevný zbor. Vyprosujeme pre neho a jeho rodinu hojnosť Božieho požehnanie a pevné zdravie.

» Nedeľa dobrého pastiera –v 2. nedeľu po Veľkej noci sme v našom chráme privítali ThDr. Jána Greša, bratislavského farára a docenta na katedre Novej zmluvy na EBF UK v Bratislave, ktorý je pre mnohých v súčasnosti najväčšou teologickou a duchovnou autoritou Evanjelickej cirkvi. Tento vzácny pastier duší prišiel do Popradu

po 50-tich rokoch, keď tu vtedy krátko pôsobil ako kaplán. Jeho jubilejnej návšteve sme sa veľmi potešili a pozorne sme vypočuli kázeň na vybrané verše z evanjelia podľa Jána z 10-tej kapitoly o dobrom pastierovi. V hodnotnom výklade Božieho slova sme mohli počuť ako rozlíšiť kto je dobrý pastier a v kom ho hľadať. Pán Ježiš nám sám hovorí: Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier život kladie za ovce. A preto On aj obetoval svoj život za nás. Odpoveďou na otázku kto môže byť pastierom bolo zdôraznené, že ním môže byť každý farár pre svojich cirkevníkov, rodičia vo svojich rodinách, ale aj každý z nás pre svojich blízkych. Zaspomínal tiež aj na brata farára Alexandra Kowarika, ktorý bol obetavým pastierom a práve 26. apríla by sa bol dožil 100 rokov. V modlitbe sme ďa-

kovali za všetkých dobrých pastierov, aj za zosnulého brata farára Kowarika.

» Tvorivá sila nádeje – pri príležitosti návštevy doc. ThDr. Jána Greša v Poprade bola ďakovnou modlitbou požehnaná a uvedená do života nová knižočka s názvom Tvorivá sila nádeje. Jej vydavateľom je náš cirkevný zbor. Obsahuje 12 výkladov Božieho slova brata farára Jána Greša, ktoré potešia najmä starších a chorých, ktorí nemôžu prichádzať do cirkevnoborového spoločenstva v chráme Božom. V mene zborovej diakonie ďakujem bratovi farárovi Dr. Liborovi Bednárovi za iniciatívu a ochotu vydať túto knižočku. Verím, že každého čitateľa poteší, posilní vieru a dodá silu prijímať i ťažšie okamihy a skúšky života.

K SVIATKU DETÍ...

V jednej kázni spomína Mgr. Stanislav Kaczmarczyk svedectvo doktorky medicíny na dôchodku.

S plačom hovorila: „Dnes som pochopila tragédiu mojej rodiny. Moja babička bola hlboko veriacca žena a žila s Bohom. Moja mamička bola učiteľka v dobe komunizmu a z celej zbožnosti jej zostal len jeden zvyk. Kedykoľvek brala do rúk bochník chleba prežehнала ho krížom. Ja som už nemala ani toto. Vyštudovala som medicínu a žila som bez Boha. Vzala som si za manžela lekára, veľmi schopného muža, ale naše manželstvo sa rozpa-

dlo. Vychovala som dve dcéry, obidve som vychovala bez Boha. Dnes nechcú o Bohu ani počuť. Ja som uverila v Boha v starobe pred tromi rokmi na kurze Detskej misie. Tri roky sa modlím za svoju rodinu a prosím Boha, aby mi pomohol napraviť to, čo som pokazila. Chcem viesť svoje vnučky, ktoré mám tu na kurze, k Pánovi Ježišovi.“ A potom so slzami v očiach rozprávala, ako jej 10-ročná vnučka včera kľakla k posteli na kolená a v modlitbe prosila za svoju neveriacu mamičku a za svojho neveriaceho otca.

Možno si položíte otázku: prečo

práve takéto svedectvo deťom k sviatku? Preto, že je veľavravné pre rodičov, starých rodičov, a aj pre samotné deti. Deti potrebujú hmotné zabezpečenie, duševnú, ale aj duchovnú výchovu. Väčšina našich detí je hmotne zabezpečená a dostávajú čo potrebujú. Okrem vzdelania potrebujú aj spoločnosť lásky a dôvery v rodine, ale – a na to sa často krát zabúda – potrebujú, aby boli vedené aj k duchovným hodnotám, k poznaniu Pána Boha, nášho Stvoriteľa, Spasiteľa a Vykupiteľa.

Práve preto deťom k sviatku želáme, aby svoj život žili s Pánom Ježišom, Jemu v modlitbách ďakovali za všetko a prosili nielen za seba, ale aj

za rodičov, súrodencov a iných blízkých. Rodičom želáme, aby v ich rodine prebývala láska, porozumenie, aby deň začínali i končili modlitbou a svoje deti privádzali do chrámu, na nedelňú besiedku, aby väčšie deti prichádzali na stretnutie dorastu a neskôr aj na stretnutia mládeže.

Aj my, členovia cirkevného zboru, prosíme za mladú generáciu, aby všetky vekové skupiny v našom cirkevnom zbore rástli čo do počtu, ale aj do kvality v poznaní nášho Pána Ježiša Krista. Božie slovo nás utvrdzuje: „A toto je dôvera, ktorú máme v Ňom, lebo o čokoľvek prosíme podľa Jeho vôle, počuje nás.“ (1J 5:14) Využime túto dôveru!

TURECKÁ KAPPADOKIA

Autor: Soňa Slahová

Prvý list apoštola Petra je určený maloázijským cirkevným zborom, ktoré pozakladal najmä apoštol Pavol na svojej prvej a druhej misijnej ceste. Medzi inými sa tam spomína aj Kappadokia. Bolo zvlášťne rozpomínať sa na veľkého apoštola Pavla pri mojej nedávnej ceste do Turecka – ako tu ohlasoval evanjelium Ježiša Krista, zvestoval príchod Božieho kráľovstva, a zakladal cirkevné zbory nadšených kresťanov – Kristových nasledovateľov.

Chcem čitateľom nášho Zborového listu priblížiť aspoň stručne dojmy z tejto mojej cesty. Kappadokia je zvláštna krajina vo vnútrozemí Tu-

recka, centrálna Anatólia, patriaca k najtajomnejším kútom našej planéty. Oblasť Kappadokia je pokrytá ihlanovitými sopečnými skalnými útvarmi, do ktorých si obyvatelia oddávna hĺbili obydlia. Rozkladá sa na západ od Kayseri v trojuholníku miest Urgup, Nevşehir a Avanos - ktoré je strediskom hrnčiarstva. Najväčším mestom (cca 900 tis. obyvateľov) v tejto oblasti je Konya, centrum seldžuckých Turkov, ktorí obsadili Byzantskú ríšu.

V prírodnom múzeu v Goreme nájdeme kaplnky, kostoly a baziliky vytesané v skalách. Vznikli v 9. a 11. storočí a ukrývajú fresky, ktoré zachytávajú výjavy zo Starého a Nového zákona, ale predovšetkým život Pána Ježiša Krista a skutky svätých. Maliarska

výzdoba byzantského umenia je veľmi pestrá a pôsobivá, ale aj poškodená, najmä tváre a oči.

V oblasti Kappadokie je viac ako tisícsto skalných kostolov, ktoré boli zhotovené v období raného kresťanského veku až po 13. storočie. Kultúrny význam Kappadokie turecká vláda uznala a nechala množstvo kaplniek zreštaurovať. Organizácia UNESCO zapísala údolie Goreme do zoznamu svetového kultúrneho dedičstva, ale aj napriek tomu sa dá povedať, že veľký prínos Kappadokie v dejinách kresťanského umenia nebol doteraz dostatočne ocenený.

Medzi pozoruhodnosti Kappadokie patrí aj podzemné mesto Derinkuyu, čo v preklade znamená Hlboká studňa. Odkrytá oblasť podzemného mesta zahŕňa 1 600 m² a osem poschodí v zemi dosahuje hĺbku 57 metrov pod povrchom. Je to labyrint chodieb, tunelov a miestností pre ľudí a zvieratá. Obyvatelia v tomto meste vedeli žiť aj niekoľko mesiacov bez toho, aby vyšli von. Ani v hĺbke 60 m pod zemou, v úzkych chodbách, kde sa ledva zmestíte, necítiť nedostatok vzduchu. Vetranie funguje stále bezchybne. Historici sa domnievajú, že podzemné mestá v Kappadokii boli využívané ako úkryty už v roku 1200 pred. n. l., keď Chetitská ríša odolávala nájazdom útočníkov z Trácie. Prítomnosť kostolov, škôl a pivníc na víno naznačuje, že ich využívali neskôr aj kresťania.

Vstupnú časť podzemného mesta uzatvárali kamenné kruhové dvere na prvé poschodie a izolovali

ho od druhého poschodia, kde sú dymom začiernené kuchyne a jedálne s dlhými stolmi a lavicami vytesanými do skaly. Na treťom poschodí boli pekárne, na štvrtom zase sklady, ešte nižšie kostol v tvare kríža a spoločenská miestnosť s kruhovým oblúkom, ktorý slúžil ako spovednica. Bola tu i obradná sieň na sobášenie a pri nej miestnosť, kde nevesta so ženíchom strávili prvú spoločnú noc.

Obydlia boli prakticky nedobytné. Chodby boli úzke, prejde nimi len jeden človek, aj ten musí byť zohnutý. Priestor, kde dočasne odkladali mŕtvé telá zabalené v slamených rohožiach, sa nachádzal v jednej z najnižšie položených častí, pretože tam bolo najchladnejšie.

Súčasná civilizácia môže len s obdivom uznávať životaschopnosť a vynaliezavosť niekdajších obyvateľov Kappadokie. Kultúra, tradície a história Turecka nepochybne obohatia každého návštevníka. Veľa miest a oblastí tejto krajiny sa spomína v správach z misijných ciest apoštola Pavla. V tejto krajine sa spájajú dva kontinenty, má vysoké pohorie Taurus a je to i krajina pomarančových sádov, štyroch morí, ale aj hrnčiarov, chýrnych zlatníkov, tkáčok hodvábnych kobercov, pasúcich sa ovečiek, a pod.

Autor: Anna Gumuláková, ml.

Vidíte rozdiel v týchto dvoch slovách? Na prvý pohľad budete mať asi podobnú odpoveď tej mojej: „Ani nie.“

Ale keď sa zamyslíte, prídete na to, že koľko je ľudí v zbore, toľko je rôznych kresťanov. Niekedy by som si trúfla dať im prívlastky: Elenkine náboženstvo, Ruženkiné náboženstvo, Karolove náboženstvo. Nesúhlasíte? Prečo nie?

Vám sa niekedy nezdá, že si kresťania berú z Božieho Slova len to, čo im vyhovuje? A že si každý pre seba v každom verši vie nájsť práve tú časť, ktorá sa jemu v danom okamihu hodí (tak v dobrom ako aj v zlom skutku či čase)?

Prečo si niekto vyberá ľudí, ktorým bude slúžiť a na druhej strane nepodá pomocnú ruku, tomu, kto ju potrebuje, ba priam až prosí o pomoc? Čokoľvek ste urobili jednému z mojich najmenších bratov, mne ste urobili (Mt 25,40). Nie je tak? Na základe čoho sa kresťania opovažujú vyberať si, s kým si vzťahy urovnajú a s kým nie? Pretože sú len ľudia? Pretože majú strach? Pretože sú slabí priznať svoju chybu? Pretože majú strach z viditeľnej pokory, keď práve oni zlyhali? Pretože majú „komplikovanú“ povahu?

Výhovorky!! Pán Boh nás stvoril a povoláva k dokonalosti. A to aj v takej situácii, keď je potrebné prekročiť svoj vlastný tieň hrdosti a ísť za niekým, komu sme ublížili a poprosiť ho

o odpustenie! A vrátiť pokoj do srdc oboch, vedieť sa pozrieť aj po negatívnej skúsenosti tomu druhému do očí a zostať bratmi a sestrami v Pánu!

Skúsme sa zamyslieť, do akej miery sme skutočne činiteľmi Božieho Slova a nakoľko len nejakými napodobňovateľmi? Do akej miery je naše kresťanstvo a láska k druhým ľuďom skutočná a nakoľko je to len o výhovorkách a umelej pretvárke, len aby nás druhí videli, ako vieme čítať (hovorím o schopnosti, ktorú sme získali v prvej triede) Bibliu, ako vieme „napomínať? Čo z našich prejavov viery je úprimné, čisté a opravdivé?? Žijeme to, čo hovoríme, čomu veríme? Sú naše vzťahy s našimi priateľmi, v škole, práci, rodine také, ako nás učí Biblia? Keby do nás iní videli, určite by sme mnohí zbledli...

A na záver jedna prosba: nesúdme, kto je aký kresťan... Nikto nám nedal merateľné pravidlá, na základe čoho by to bolo objektívne. Každý súd, ktorý vyjde z našich ľudských úst je subjektívny, veľmi subjektívny ... a hodnotí len to, čo zachytí naše oko alebo počuje ucho. Ako sa hovorí: neposudzuj knihu podľa obalu, ale podľa obsahu! Preto skôr, ako zhodnotíme niekoho správanie či vieru, skúsme sa pozrieť na podstatu veci a zmeniť uhol pohľadu. Jeho viera môže byť silnejšia ako tá naša a jeho srdce pokornejšie ako desiatky iných farizejských... Hĺbka a šírka viery sa nemeria podľa toho, ako často sa človek ukáže na „kresťanských akciách“, ale podľa srdca a otvo-

renosti voči druhým... A kto bude mať väčšiu priazeň u Hospodina?

Každý máme svoju vieru, svoju slobodu sa rozhodnúť, ako sa budeme správať voči ostatným a ako sa bude naše viera v Pána Boha a Jeho Slovo odrážať na skutkoch voči ľuďom v na-

šom okolí. Je len na nás, akí budeme kresťania. Ale neutešujme sa tým, že: „veď Pán Boh mi to odpustí ...“, pretože všetko, čo sme urobili hoci len jednému z Jeho najmenších, Jemu sme urobili ...

HYMNA LÁSKY V DNEŠNOM JAZYKU, 1.Kor 13

Autor: Josie Clark

1. Aj keď hovorím piatimi jazykmi a dokážem inteligentne konverzovať o mnohých témach, ale ak pritom nemám dosť lásky, aby som nešíril klebety a nezhadzoval iných, tak tým nielenže robím iba neužitočný hluk, ale dokonca tých ostatných ničím ...

2. Aj keď čítam pravidelne Bibliu a dokonca poznám jej časti naspamäť, denne sa modlím, mám silnú vieru i veľa duchovných darov, keď nemám dosť lásky obetovať niektoré svoje vlastné túžby a prania pre dobro druhých, potom všetko moje „duchovno“ je nanič.

3. Aj keď mám dve zamestnania, aby som zabezpečil svoju rodinu, prispievam na charitu a dobrovoľne pomáhám pri rôznych spoločenských projektoch, keď neukážem lásku tým, s ktorými žijem a pracujem, všetka moja tvrdá práca a obeť sú zbytočné.

4. Láska nie je nervózna a našťavná ani po dlhom, ťažkom, ubíjajúcom dni v kancelárii. Láska je šťastná, keď sa druhým darí. Láska nemusí riadiť najkrajšie auto, žiť v najväčšom dome alebo mať všetky najnovšie vymože-

nosti. Láska nemusí byť vždy prvá, ani nemusí mať vždy posledné slovo.

5. Láska nie je hrubá alebo surová, nie je sebecká a nespútava iných, nezvádza na zlé, nenúti ostatných, aby tancovali ako zapíska. Láska sa viac stará o potreby iných, než aby strácala čas starosťami o seba. Láska sa nedá vykoľajiť, keď veci nejdú tak, ako si predstavovala. Láska verí v dobro iných a nechce veriť v opak.

6. Láska nepočúva klebety. O ostatných hovorí len dobre. Láska vie, že všetko čo počúva, sleduje alebo číta, ovplyvní jej postoje a konanie a tým pôsobí i na ostatných. Preto si dáva pozor, ako trávi svoj čas.

7. Láska je pružná, dáva všetko do pohybu, vie si poradiť s čímkoľvek, čo ju stretne. Láska je vždy pripravená odpustiť a hľadať na druhých to dobré. Láska robí všetko pre to, aby druhí využili svoje dary. Láske nikdy nedôjde trpezlivosť – ani s tými, čo sú pozadu a zdržujú. Láska sa nepozera na hodinky, keď niekto iný hovorí.

8. Láska nikdy nesklame. Ja sklammem, ostatní sklamú. Všetci sa môžeme niekedy zmýliť. Naše slová a činy často nedokážu vyjadriť naše myš-

lienky tak, ako by sme chceli.

9. Sme krehkí, omylní, často nerozumní. Naše chápanie tohto sveta, v ktorom žijeme, a oveľa viac toho duchovného sveta, je prinajlepšom iba čiastočné.

10. Ale keď v nás bude Boží Duch lásky, Ten zmení čokoľvek.

11. Sme naozaj len deti, keď príde na uskutočňovanie ozajstnej lásky, ale Boh nám môže pomôcť vyrásť z našich detských spôsobov.

12. Bez Neho sme bezradní, keď príde na lásku a ostatné najdôležitejšie veci v živote. Ale keď žijeme v Jeho kráľovstve – nebeskom kráľovstve, ktoré je medzi nami, ako povedal Ježiš – môžeme sa od Neho učiť správne voliť priority, nezastavovať sa na ceste, žiť a milovať v plnosti.

13. V živote je mnoho pekných vecí a mnoho dobrých vecí, ale žiadna nie je taká dobrá a taká dôležitá ako láska!

PRÍBEH CERUZKY

Zdroj: Paulo Coelho - Ako rieka, ktorú plynie..., Ikar 2006

Chlapček pozoroval starú mamu pri písaní listu. Zrazu sa jej spýtal: „Opisuješ príbeh, čo sa stal nám? Nie je to náhodou príbeh o mne? Stará mama zdvihla oči od písania a s úsmevom vnúčikovi odvetila: „Máš pravdu, naozaj píšem o tebe. Ceruzka, ktorou píšem, je však dôležitejšia ako slová. Bola by som rada, keby si aj ty bol ako ona, keď vyrastieš.“ Chlapček sa zaražene zadíval na ceruzku, nevidel však na nej nič zvláštne. „Je to predsa úplne normálna ceruzka!“ „Všetko závisí od uhla pohľadu. Táto ceruzka má päť dobrých vlastností, ktoré ti iste zaručia spokojný život, ak ich budeš mať aj ty.

Po prvé: môžeš robiť veľké veci, nikdy však nezabúdaj, že existuje Ruka, ktorá vedie tvoje kroky. Tá ruka sa volá Boh a on ťa vždy povedie podľa svojej vôle.

Po druhé: Niekedy musím písanie prerušiť a ceruzku zastrúhať. Ceruzka pri tom veľmi trpí, napokon je však spokojná, lebo je opäť ostrá ako predtým. Preto sa nauč znášať bolesť, lebo bolesť nás robí lepších.

Po tretie: Pri písaní ceruzkou môžeme kedykoľvek použiť gumu a vygumovať, čo sme napísali chybné. Nauč sa, že ak máme niečo napraviť, nemusí to pre nás znamenať nič zlé, práve naopak, môže to byť veľmi užitočné, aby sme nevybočili z cesty spravodlivosti.

Po štvrté: Nie je dôležité, z akého dreva ceruzku vyrobili, ani to, akú má farbu, dôležitá je tuha vo vnútri. Preto si vždy všimaj, čo sa deje v tvojom vnútri.

A napokon, po piate, ceruzka vždy po sebe zanechá stopu. Nezabúdaj, že všetko, čo v živote urobíš, zanechá stopu a preto si uvedomuj každý svoj krok.“

PRÍĎ, DUCHU SVÄTÝ...

Príď, Duchu svätý, zapáľ srdcia naše,
Príď, Duchu dobrý – Svätý, príďže k nám!
Srdc brány my ti otvárame dokorán,
nech láska tichá naše srdcia viaže!

Nech Tvoji sme, Pane, v šťastí, v radosti.
Požehnaný deň je päťdesiaty,
keď naplnil si duše, Duchu svätý.
Vytvoril si cirkev v svojej milosti!

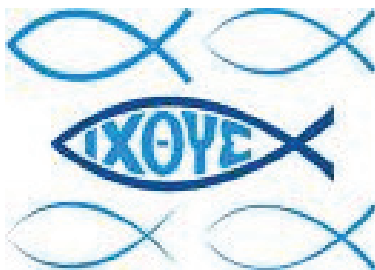
Príď, Duchu dobrý, nech sväté plamene
prepália i cítenia i snahy!
Príď, Duchu Kristov, vytúžený – drahý,
príď a obmäkč srdca tvrdé kamene!
Príď, Duchu svätý...

Zlatica Oravcová

RYBKA

Autor: Peter Dubec

Vedel som, že rybičky tam pros-
te musia byť. Hladina sa totiž z času
na čas sčerila a kruhy na nej boli jasné
stopy. Nevidel som však nič, hoci po-
tok bol plytký a voda čistá. Len z času
na čas sa zablysko, keď niektorá z nich
ukázala lesklý bok. Ich chrby totiž
nerozoznateľne splývali s dnom. Vte-
dy som si spomenul na Spasiteľa, kto-
rého zobrazujú ako rybku – ichthys (z
gréčtiny). Hoci je v našom živote ne-
ustále, pozorujeme len riedke zábles-
ky dotykov, zázrakov či povzbudení.
Aj to len vtedy, keď neprehliadneme
stopu na hladine času – Bibliu.

Keď chýbajú slová, Transcius 2009

*Pane,
netúžim byť bohatý a krásny,
netúžim precestovať celý svet.
Netúžim sa kochať svojim majetkom,
pýšiť sa kariérou ani diplomami.
Nestojím o potlesk miliónov divákov,
o skandovanie môjho mena.
Netúžim vyhrať prvú cenu v lote,
stáť najvyššie na stupni víťazov.
Len jedno by som veľmi chcel,
a o to Ťa v pokore prosím:
niesť Krista v srdci každý deň.
Jeho slová v pravde nasledovať,
Jeho lásku hojne rozdávať.
Privádzať ľudí do Božej náruče,
ukazovať ten správny smer.
Hovoriť a konať, čo je Tebe milé,
usilovne pracovať na duchovnej roli.
K tomu ma veď, milý Pane,
Lebo to je môj najväčší sen. Amen.*

Pravý modlitebník nikdy nepochybuje, že jeho modlitba je Bohu príjemná a Ním vypočutá, aj keď nedostane hneď to, o čo prosil. Preto máme Bohu v modlitbe predkladať svoje potreby, ale nemáme Mu dávať podmienky o miere, spôsobe, celi alebo mieste, ale máme to Jemu prenechať, keď nám chce dať lepšie alebo inak, ako si to myslíme.

Vypísané z matrík v mesiacoch marec – apríl 2009

Sviatosť Krstu svätého prijali: Filip Ivan, Sofia Doyle, Tobias Bocko, Ivana Laura Gondová

Konfirmovaný bol: Erik Ševčík

Zosobášení boli: Ing. Branislav Gajan a Zuzana Kriaková, Erik Ševčík a Mgr. Zuzana Hrdinová

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Anna Kenická (52) a Mária Cviková (88).

ŽIVOTNÍ JUBILANTI CZ

Máj

Kozempel Ladislav	2.5.
Gajdošová Žofia	3.5.
Paľová Zuzana	6.5.
Hollá Eva	9.5.
Hyben Július	13.5.
Lorenčík Milan	13.5.
Dutschová Vlasta	16.5.
Mihalíková Mária	16.5.
Gajdošová Zuzana	19.5.
Budínska Zuzana	22.5.
Hulej Miloš	27.5.
Turzáková Vilma	28.5.

Jún

Barlákova Katarína	1.6.
Žrobeková Gabriela	1.6.
Fugger Jozef	2.6.
Berecová Klára	4.6.
Barillová Anna	5.6.
Lachová Elena	8.6.
Comisová Alžbeta	9.6.
Valentíková Mária	9.6.
Rusnáková Anna	15.6.
Kollarová Marta	16.6.
Muntág Ladislav	17.6.
RuttKayová Mária	17.6.
Ilavská Anna	22.6.
Lučanský Ján	24.6.
Šebestová Mária	26.6.

POĎAKOVANIE

Spoločenstvo evanjelických žien pri našom cirkevnom zbore ďakuje všetkým sestram, ktoré ochotne poskytli vlnu na pletenie vecí pre africké deti. Nech Pán darcom bohato odplatí svojim požehnaním.

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNIUTIA:

konfirmandi – každý utorok, 1. roč. o 15:30 hod. a 2. roč. o 16:30 hod.

spevokol – každú stredu o 17:00 h

modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 17:00 h

mládež – každý piatok o 18:00 h

detská besiedka – každú nedeľu počas Služieb Božích

Pripomíname, že v prípade pohrebu je potrebné deň a čas pohrebu dohodnúť najskôr so zborovým farárom.

Do pozornosti dávame nové knihy, ktoré si môžete zakúpiť vo farskom úrade

Ján Grešo: Tvorivá sila nádeje (2 €) - zbierku dvanástich kázní bratislavského farára a docenta Evanjelickej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave odporúčame na duchovné vzdelávanie, a tiež ako vhodný darček pre tých, ktorým chcete ponúknuť hodnotný duchovný pokrm.

Ján Havíra: Na hradbách evanjelického Siona (8 €) – dielo je bohatým zdrojom informácií z dejín našej cirkvi, brat farár Ján Havíra v ňom pútavým štýlom opisuje šírenie reformácie v Hornom Uhorsku v 16. storočí a opisuje dejiny evanjelickej cirkvi až po pád komunizmu v 20. storočí.

MÁJ

3.	Ne	09:00	-	Poprad, 3. nedeľa po Veľkej noci, Iubilate
		10.30	-	Stráže, 3. nedeľa po Veľkej noci, Iubilate
7.	Št	18.00	-	Poprad, biblická hodina
10.	Ne	09.00	-	Poprad, Deň matiek
14.	Št	18.00	-	Poprad, biblická hodina
17.	Ne	09.00	-	Poprad, 5. nedeľa po Veľkej noci, Rogate
		10.00	-	Sviatosť Večere Pánovej
21.	Št	18.00	-	Poprad, Vstúpenie Krista Pána na nebo
22.	Pi	17.00	-	Poprad, skúška konfirmandov
24.	Ne	09.00	-	Poprad, slávnosť konfirmácie
27.	St	15.00	-	Biblická hodina, DD na Komenského ulici
28.	Št	15.00	-	Biblická hodina, DD Xenón
		18.00	-	Poprad, biblická hodina
31.	Ne	09.00	-	Poprad, 1. slávnosť svätodušná
		10.30	-	Stráže, 1. slávnosť svätodušná

JÚL

1.	Po	18.00	-	Poprad, 2. slávnosť svätodušná
4.	Št	18.00	-	Poprad, biblická hodina
7.	Ne	09.00	-	Poprad, Svätá Trojica
		10.30	-	Spišská Sobota, Svätá Trojica
11.	Št	18.00	-	Poprad, biblická hodina
14.	Ne	09.00	-	Poprad, 1. nedeľa po Svätej Trojici
		10.00	-	Sviatosť Večere Pánovej
18.	Št	18.00	-	Poprad, biblická hodina
21.	Ne	09.00	-	Poprad, 2. nedeľa po Svätej Trojici
24.	St	15.00	-	Biblická hodina, DD na Komenského ulici
25.	Št	15.00	-	Biblická hodina, DD Xenón
28.	Ne	09.00	-	Poprad, koniec školského roka
		10.30	-	Spišská Sobota, 3. nedeľa po Svätej Trojici
29.	Po	18.00	-	Poprad, Sviatok apoštolov Petra a Pavla